

Київський університет імені Бориса Грінченка

НАКАЗ

“17” жовтня 2016 р.

№ 551

Про введення в дію Положення
про підготовку здобувачів вищої освіти
ступеня доктора філософії та
доктора наук в Університеті

Відповідно до Закону України “Про вищу освіту”, Постанови Кабінету
Міністрів України № 261 від 23 березня 2016 р., Статуту Університету, згідно
з рішенням Вченої ради Університету від 29 вересня 2016 року (протокол
№ 9),

НАКАЗУЮ:

1. Вести в дію Положення про підготовку здобувачів вищої освіти
ступеня доктора філософії та доктора наук в Університеті.
2. Положення про аспірантуру і докторантuru Університету,
 затверджене наказом № 503 від 24 жовтня 2012 року, вважати таким, що
втратило чинність.
3. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

Ректор

В.О.Огнєв'юк

Додаток
до наказу №551 від “17 жовтня”2016 р.

“ЗАТВЕРДЖЕНО”

Вченого радою Університету
29 вересня 2016 р. (протокол № 9)

Наказом № ____
від “__” жовтня 2016 р.

**ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПІДГОТОВКУ
ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ СТУПЕНЯ
ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ ТА ДОКТОРА НАУК
У КИЇВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ
ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА**

Київ – 2016

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Це Положення розроблено відповідно до Закону України «Про вищу освіту», Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України №261 від 23 березня 2016 р., Статуту Університету, а також інших чинних нормативно-правових актів і визначає механізм підготовки здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) та четвертому (науковому) рівнях вищої освіти з метою здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії та доктора наук відповідно (далі – здобувачі).

1.2. Для провадження освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти Університет зобов'язаний отримати відповідну ліцензію.

1.3. Докторантura відкривається за рішенням Вченої ради Університету, що затверджується наказом ректора Університету, за умови наявності трьох штатних працівників – докторів наук з відповідної або суміжної спеціальності. Наявність підстав для відкриття докторантури перевіряється державним замовником під час проведення конкурсу на розміщення державного замовлення.

1.4. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії здійснюється:

- в аспірантурі Університету за очною (денною) або заочною формою навчання;
- поза аспірантурою (для осіб, які професійно провадять наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи в Університеті).

1.5. Підготовка здобувачів ступеня доктора наук здійснюється:

- у докторантурі Університету за очною (денною) формою навчання;
- шляхом самостійної підготовки їхніх наукових досягнень до захисту.

1.6. Підготовка осіб в аспірантурі та докторантурі здійснюється:

- за рахунок коштів державного бюджету (за кошти місцевого бюджету);
 - за рахунок коштів юридичних чи фізичних осіб (на умовах контракту, зокрема за кошти грантів, отриманих Університетом на проведення наукових досліджень, за якими передбачається підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії або доктора наук).

1.7. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії за кошти місцевого бюджету здійснюється виключно в аспірантурі за очною (денною) формою навчання.

1.8. Науково-методичне забезпечення та організацію діяльності аспірантури і докторантури здійснює Вчена рада Університету та вчені ради інститутів/факультетів.

1.9. Кількість аспірантів і докторантів, підготовка яких здійснюється за кошти місцевого бюджету, визначається відповідно до договору між Університетом та Київською міською державною адміністрацією.

1.10. Для врегулювання відносин між докторантом/аспірантом та Університетом укладається договір. Особи, які зараховані на навчання до докторантuri та аспірантури Університету за кошти місцевого бюджету і за фізичних (юридичних) осіб, укладають договір до 01 вересня.

1.11. Кількість аспірантів, підготовка яких здійснюється за рахунок коштів юридичних і фізичних осіб, визначається згідно з обсягом, зазначенним у ліцензії Університету, за якою він провадить освітню діяльність на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти, та можливостей забезпечення кваліфікованого наукового керівництва й задоволення освітніх потреб аспірантів за відповідною спеціальністю.

1.12. Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі становить чотири роки, а підготовки доктора наук у докторантурі – два роки.

ІІ. ПРИЙОМ ДО АСПІРАНТУРИ ТА ДОКТОРАНТУРИ

2.1. Вступ до аспірантури та докторантuri здійснюється на конкурсній основі відповідно до Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України №261 від 23 березня 2016 р., Умов прийому на навчання до вищих навчальних закладів, затверджених МОН України, та Правил прийому до Університету.

2.2. Правила прийому до аспірантури/докторантuri затверджує Вчена рада Університету на основі Умов прийому на навчання до вищих навчальних закладів та в установлені строки оприлюднюю їх на офіційному веб-сайті Університету.

Правила прийому до Університету діють протягом відповідного навчального року і визначають, зокрема:

- порядок, перелік і строки подання документів для вступу до аспірантури/докторантuri Університету;
- зміст, форму і строки вступних випробувань для конкурсного відбору вступників до аспірантури/докторантuri заожною спеціальністю або відповідною галуззю знань.

2.3. До аспірантури на конкурсній основі приймаються особи, які здобули вищу освіту ступеня магістра. До вступних випробувань допускаються особи, які вчасно подали всі необхідні для вступу документи згідно з Правилами прийому до Університету. Приймальна комісія може відмовити особі в допуску до проходження вступних випробувань до аспірантури виключно у зв'язку з неподанням в установлені строки документів, визначених Правилами прийому до Університету. Перелік документів, необхідних для вступу до аспірантури, повинен включати: заяву вступника; копію диплома магістра (спеціаліста) із зазначенням здобутої спеціальності (кваліфікації).

2.4. У Правилах прийому до Університету може бути визначено додатковий перелік документів, обов'язкових для допуску до вступних випробувань. Особа, яка подає для вступу до аспірантури диплом, що виданий іноземними вищими навчальними закладами, допускається до вступних випробувань на рівні з іншими особами. Зарахування такого вступника здійснюється в разі успішного складення ним вступних випробувань та прийняття Вченого ради Університету рішення про визнання його диплома.

2.5. Вступні випробування до аспірантури Університету складаються з: вступного іспиту зі спеціальності (в обсязі програми рівня вищої освіти магістра з відповідної спеціальності); вступного іспиту з іноземної мови (за вибором Вченого ради Університету в обсязі, який відповідає рівню В2 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти). Вступник, який підтвердив свій рівень знання, зокрема англійської мови, дійсним сертифікатом тестів TOEFL, або International English Language Testing System, або сертифікатом Cambridge English Language Assessment, звільняється від складення вступного іспиту з іноземної мови. Під час визначення результатів конкурсу зазначені сертифікати прирівнюються до результатів вступного випробування з іноземної мови з найвищим балом; інших форм вступних випробувань (іспити, співбесіди, презентації дослідницьких пропозицій чи досягнень). Вага бала з кожного вступного випробування під час підрахування результатів конкурсу визначається у Правилах прийому до Університету. Відповідно до Правил прийому до Університету особам, які вступають до аспірантури з іншої галузі знань (спеціальності) ніж та, яка зазначена в їхньому дипломі магістра (спеціаліста), можуть бути призначені додаткові вступні випробування. Результати вступних випробувань до аспірантури дійсні для вступу до Університету протягом одного календарного року.

2.6. Вступні випробування до аспірантури проводяться предметними комісіями, до складу яких входить, як правило, три – п'ять осіб, що призначаються ректором Університету.

2.7. До складу предметних комісій включаються доктори філософії та доктори наук, які проводять наукові дослідження за відповідною спеціальністю та відповідають за виконання відповідної освітньо-наукової програми.

До складу предметних комісій можуть бути призначені також представники інших вищих навчальних закладів (наукових установ), з якими укладено договори про ведення спільної наукової діяльності та/або про спільне керівництво дослідженнями аспірантів, та/або про спільне виконання освітньо-наукової програми, або з якими здійснюється підготовка докторів філософії за спільною освітньо-науковою програмою, узгодженою між вищим навчальним закладом і науковою установою.

До складу предметної комісії з іноземної мови можуть включатися також особи, які не мають наукового ступеня та вченого звання, але вільно володіють відповідною іноземною мовою, і, за рішенням вченої ради, можуть кваліфіковано оцінити рівень знання відповідної мови вступником.

2.8. За результатами проведення вступних випробувань до аспірантури приймальна комісія ухвалює рішення щодо кожного вступника за процедурою, визначеною Правилами прийому до Університету. Рішення приймальної комісії про зарахування до аспірантури затверджується наказом ректора Університету, який оприлюднюється в установленому порядку.

2.9. Аспіранту одночасно з його зарахуванням відповідним наказом ректора Університету призначається науковий керівник з числа наукових або науково-педагогічних працівників з науковим ступенем, як правило, доктор наук або, за рішенням Вченої ради Університету, як виняток, – доктор філософії (кандидат наук).

Науковий керівник аспіранта здійснює наукове керівництво роботою над дисертацією, надає консультації щодо змісту і методології наукових досліджень аспіранта, контролює виконання індивідуального плану наукової роботи та індивідуального навчального плану аспіранта і відповідає перед Вченою радою Університету та вченою радою інституту/факультету за належне та своєчасне виконання обов'язків наукового керівника.

Науковий керівник, який є доктором наук, може здійснювати одночасне наукове керівництво (консультування), як правило, не більше п'яти здобувачів наукових ступенів, включаючи тих, що здобувають науковий ступінь доктора наук.

Науковий керівник, який має ступінь доктора філософії, може здійснювати одночасне наукове керівництво роботою над дисертаціями, як правило, не більше трьох здобувачів наукового ступеня доктора філософії. На здійснення наукового керівництва роботою над дисертацією одного аспіранта науковому керівникові відводиться щороку 50 академічних годин навчального навантаження. Вчена рада Університету з урахуванням потреб аспіранта та ефективності роботи наукового керівника з підготовки докторів філософії може відвести більшу кількість годин навчального навантаження керівникові з їх оплатою за рахунок коштів спеціального фонду Університету.

Рішенням Вченої ради Університету аспіранту може бути призначено два наукових керівники з відповідним розподілом годин навчального навантаження та обов'язків між ними.

2.10. Рішення про зміну керівника приймає вчена рада інституту/факультету на підставі заяви аспіранта та рішення випускової кафедри з обґрунтуванням причин.

2.11. Прийом до докторантury або надання творчої відпустки здійснюється з урахуванням наукових, науково-технічних досягнень за обраною спеціальністю відповідно до встановлених вимог.

До докторантury приймаються особи, які мають ступінь доктора філософії, наукові здобутки та опубліковані праці з обраної спеціальності (зокрема публікації в міжнародних реферованих журналах, індексованих в наукометричних базах, згідно з вимогами до рівня наукової кваліфікації осіб, які здобувають наукові ступені) і які мають наукові результати, що

потребують завершення або оформлення у вигляді дисертації, монографії чи наукової доповіді за сукупністю статей.

2.12. Для вступу до докторантuri вступник не менше ніж за два місяці до вступу подає на відповідну кафедру Університету розгорнуту пропозицію, в якій міститься план дослідницької роботи та/або інформація про обсяг наукової роботи, необхідної для підготовки результатів проведених досліджень до захисту. Протягом місяця з дня надходження документів від усіх вступників кафедра заслуховує їхні наукові доповіді і шляхом голосування визначає можливість зарахування кожного вступника до докторантuri та подає висновки на розгляд Вченої ради Університету.

Перелік та строк подання документів, необхідних для вступу до докторантuri, визначається Правилами прийому Університету. Перелік повинен включати, зокрема: письмову характеристику наукової діяльності вступника, складену доктором наук, який є штатним науково-педагогічним або науковим працівником Університету, зі згодою бути науковим консультантом у разі його вступу до докторантuri; копію диплома доктора філософії або кандидата наук; витяг з протоколу засідання Вченої ради вищого навчального закладу (наукової установи) про затвердження теми дослідження на здобуття наукового ступеня доктора наук.

Особа, яка подає для вступу до докторантuri диплом, виданий іноземним вищим навчальним закладом, допускається до вступу нарівні з іншими вступниками. У разі позитивного рішення Вченої ради Університету щодо зарахування такого вступника в докторантuru Вчена рада Університету одночасно приймає рішення про визнання його диплома. У разі відмови Вчена ради Університету надає вступнику обґрунтоване пояснення причин такої відмови.

2.13. Вчена рада Університету в місячний строк розглядає висновки кафедр щодо кожного вступника і приймає рішення про його зарахування до докторантuri та, відповідно до наданої характеристики наукової діяльності вступника, призначає докторанту наукового консультанта з числа штатних науково-педагогічних або наукових працівників Університету зі ступенем доктора наук з відповідної спеціальності. Рішення Вченої ради Університету вводиться в дію наказом ректора та розміщується на офіційному веб-сайті Університету.

2.14. Вступники до докторантuri, які не пройшли за конкурсом на навчання за кошти місцевого бюджету, можуть бути рекомендовані Вченою радою Університету до навчання за кошти фізичних (юридичних) осіб.

2.15. На здійснення наукового консультування відводиться щороку 50 академічних годин навантаження на одного докторанта.

ІІІ. УМОВИ НАВЧАННЯ В АСПІРАНТУРІ ТА ДОКТОРАНТУРІ УНІВЕРСИТЕТУ

3.1. Підготовка в аспірантурі/докторантурі передбачає виконання особою відповідної освітньо-наукової або наукової програми Університету за

певною спеціальністю та проведення власного наукового дослідження. Невід'ємною складовою освітньо-наукової програми аспірантури і наукової програми докторантурі є підготовка та публікація наукових статей.

3.2. Аспіранти і докторанти проводять наукові дослідження згідно з індивідуальним планом наукової роботи, в якому визначаються зміст, строки виконання та обсяг наукових робіт, а також запланований строк захисту дисертації протягом строку підготовки в аспірантурі/докторантурі.

3.3. Індивідуальний план наукової роботи погоджується здобувачем з його науковим керівником (консультантом) та затверджується вченою радою відповідного інституту/факультету протягом двох місяців з дня зарахування здобувача на навчання до Університету.

3.4. Індивідуальний план наукової роботи є обов'язковим до виконання здобувачем відповідного ступеня і використовується для оцінювання успішності запланованої наукової роботи.

3.5. Порушення строків виконання індивідуального плану наукової роботи без поважних причин, передбачених законодавством, може бути підставою для ухвалення Вченою радою Університету або вченою радою інституту/факультету рішення про відрахування аспіранта/докторанта.

3.6. Підготовка в аспірантурі та докторантурі Університету завершується захистом наукових досягнень аспіранта або докторанта у спеціалізованій вченій раді. Здобувачі мають право на вибір спеціалізованої вченої ради.

3.7. Аспірант/докторант, який захистився до закінчення строку підготовки в аспірантурі/докторантурі, має право за власним вибором:

- отримати одноразову виплату в сумі залишку стипендії, передбаченої у бюджеті Університету на відповідний календарний рік, та за власною заявою бути відрахованим з аспірантури/докторантурі;

- отримати за власною заявою оплачувану академічну відпустку на строк, що залишився до завершення нормативного строку підготовки в аспірантурі/докторантурі.

Якщо аспірант захистив дисертацію на другому чи третьому році підготовки в аспірантурі та був обраний за конкурсом на відповідну посаду наукового (науково-педагогічного) працівника в Університеті, то загальна сума залишку стипендії нараховується йому як щомісячна надбавка до заробітної плати.

3.8. Підставами для відрахування аспіранта/докторанта є: завершення навчання за відповідною освітньо-науковою (науковою) програмою; власне бажання; переведення до іншого навчального закладу; невиконання навчального плану та індивідуального плану роботи без поважних причин; порушення умов договору (контракту), укладеного між Університетом та аспірантом/докторантом, або фізичною (юридичною) особою, яка оплачує таке навчання; інші випадки, передбачені законом.

3.9. У випадку не поновлення аспіранта/докторанта після закінчення строку академічної відпустки, особа відраховується з дати закінчення відпустки.

IV. ПІДГОТОВКА ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ В АСПІРАНТУРІ

4.1. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в аспірантурі Університету здійснюється за освітньо-науковою програмою та навчальним планом, що затверджується Вченого радою Університету для кожної спеціальності.

Протягом строку навчання в аспірантурі аспірант зобов'язаний виконати всі вимоги освітньо-наукової програми, зокрема здобути теоретичні знання, уміння, навички та інші компетентності, достатні для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіти методологією наукової і педагогічної діяльності, а також провести власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та/або практичне значення, і захистити дисертацію.

4.2. Освітньо-наукова програма і навчальний план аспірантури складаються з освітньої та наукової складових.

Навчальний план аспірантури містить інформацію про перелік та обсяг навчальних дисциплін (30-60 кредитів Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЕКТС)), послідовність їх вивчення, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю.

Освітньо-наукова програма і навчальний план аспірантури є основою для формування аспірантом індивідуального навчального плану та індивідуального плану наукової роботи, які погоджуються з науковим керівником та затверджуються вченого радою інституту/факультету протягом двох місяців з дня зарахування особи до аспірантури.

Індивідуальний навчальний план аспіранта повинен містити перелік дисциплін за вибором аспіранта в обсязі, що становить не менш як 25 відсотків загальної кількості кредитів ЕКТС. При цьому аспіранти мають право вибирати навчальні дисципліни, що пропонуються для інших рівнів вищої освіти і які пов'язані з тематикою дисертаційного дослідження, за погодженням із своїм науковим керівником та керівником відповідного інституту/факультету.

Вивчення аспірантами навчальних дисциплін може відбуватися на базі Університету, а також в рамках реалізації права на академічну мобільність – на базі інших вищих навчальних закладів (наукових установ).

Аспірант має право змінювати свій індивідуальний навчальний план за погодженням зі своїм науковим керівником, на підставі рішень випускової кафедри та вченої ради інститут/факультету, які приймаються відповідно до наданого аспірантом обґрунтування.

Усі аспіранти, незалежно від форми навчання, зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені індивідуальним навчальним планом аспіранта й освітньо-науковою програмою аспірантури Університету.

4.3. Аспірант, який підтвердив рівень свого знання іноземної мови, зокрема англійської, дійсним сертифікатом тестів TOEFL, або International English Language Testing System, або сертифікатом Cambridge English Language Assessment, на рівні C1 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти, має право:

- на зарахування відповідних кредитів, передбачених освітньо-науковою програмою аспірантури як таких, що виконані у повному обсязі;
- на використання обсягу навчального навантаження, передбаченого для набуття мовних компетентностей, для здобуття інших компетентностей (за погодженням з науковим керівником).

4.4. Вчена рада Університету має право прийняти рішення про визнання набутих аспірантом в інших вищих навчальних закладах (наукових установах) компетентностей з однієї чи декількох навчальних дисциплін (зарахувати кредити ЄКТС), обов'язкове здобуття яких передбачено освітньо-науковою програмою аспірантури.

4.5. Наукова складова освітньо-наукової програми передбачає проведення власного наукового дослідження під керівництвом одного або двох наукових керівників та оформлення його результатів у вигляді дисертації.

Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії є самостійним розгорнутим дослідженням, що пропонує розв'язання актуального наукового завдання в певній галузі знань або на межі кількох галузей, результати якого становлять оригінальний внесок у суму знань відповідної галузі (галузей) та оприлюднені у відповідних публікаціях.

Наукова складова освітньо-наукової програми оформлюється у вигляді індивідуального плану наукової роботи аспіранта і є невід'ємною частиною навчального плану аспірантури.

4.6. Атестація здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії здійснюється постійно діючою або спеціалізованою вченюю радою, утвореною для проведення разового захисту, на підставі публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації.

Стан готовності дисертації аспіранта до захисту визначається науковим керівником (або консенсусним рішенням двох керівників).

Обов'язковою умовою допуску до захисту є успішне виконання аспірантом його індивідуального навчального плану.

Здобувачі вищої освіти ступеня доктора філософії захищають дисертації, як правило, у постійно діючій спеціалізованій вченій раді з відповідної спеціальності, яка функціонує в Університеті. Вчена рада Університету має право подати до Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти документи для акредитації спеціалізованої вченої ради, утвореної для проведення разового захисту, або звернутися з відповідним клопотанням до іншого вищого навчального закладу (наукової установи), де функціонує постійно діюча спеціалізована вчена рада з відповідної спеціальності.

4.7. Для затвердження теми аспірант після консультації з науковим керівником подає на кафедру текст обґрунтування теми дисертації (за

встановленою формою), який розглядають члени кафедри – фахівці з відповідної наукової спеціальності. За результатами виступу аспіранта щодо обґрунтування і затвердження теми, обговорення її на засіданні кафедри та висновків фахівців кафедра ухвалює відповідне рішення, яке зазначається у протоколі. Витяг з протоколу засідання кафедри (обов'язково зазначається шифр спеціальності та прізвище, ім'я, по батькові наукового керівника, його науковий ступінь, вчене звання, посада) та текст обґрунтування дослідження з підписами аспіранта і наукового керівника подаються на затвердження вченої ради інституту/факультету. Вчений секретар вченої ради інституту/факультету (за погодженням голови вченої ради чи заступника голови) призначає експерта з числа членів ради, який на черговому її засіданні доповідає про відповідність теми дослідження паспорту наукової спеціальності, актуальність досліджуваної теми, коректність визначення об'єкта, предмета, мети, завдання, відповідність наукового апарату, наукових джерел обраній темі дослідження, про наявність логіки у визначені його змісту і структури, міру практичної та теоретичної значущості.

За умови затвердження теми дослідження на вченій раді інституту/факультету аспірант подає до Вченої ради Університету (не пізніше, ніж за 2 тижні до її засідання) витяг з протоколу засідання вченої ради інституту/факультету про затвердження теми дисертації та текст обґрунтування теми дослідження. Вчений секретар Університету за погодженням голови Вченої ради або його заступника призначає експерта – фахівця за відповідним напрямом підготовки з числа членів вченої ради. У разі позитивного висновку експерта питання вноситься до порядку денного засідання Вченої ради Університету.

4.8. Аспірант, відрахований з Університету до завершення навчання за освітньою програмою, отримує академічну довідку, що містить інформацію про результати навчання, назви дисциплін, отримані оцінки і здобуту кількість кредитів ЄКТС. Аспірант, відрахований з Університету до завершення навчання за відповідною освітньо-науковою програмою, має право на поновлення на навчання у межах ліцензованого обсягу спеціальності. Поновлення на навчання аспірантів, відрахованих з Університету або яким надано академічну відпустку, а також переведення здобувачів вищої освіти здійснюються, як правило, під час канікул.

Відрахування та поновлення аспіранта здійснюється за наявності заяви на ім'я ректора, погоджену науковим керівником, завідувачем випускової кафедри, завідувачем аспірантури, докторантурі Університету, головою Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених Університету.

V. ЗДОБУТТЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ ПОЗА АСПІРАНТУРОЮ

5.1. Особи, які професійно провадять наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи, мають право

здобувати вищу освіту ступеня доктора філософії поза аспірантурою Університету без переривання трудової діяльності або під час перебування у творчій відпустці.

Такі особи прикріплюються до Університету строком до п'яти років.

Здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою передбачає повне та успішне виконання відповідної освітньо-наукової програми і навчального плану аспірантури Університету згідно із затвердженими в установленому порядку індивідуальним навчальним планом та індивідуальним планом наукової роботи прикріпленої особи і публічний захист дисертації у спеціалізованій вченій раді.

5.2. Навчання на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти осіб, які прикріплені до Університету для реалізації свого права на здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою, а також їх наукове керівництво здійснюється за кошти Університету.

Особи, прикріплені до Університету з метою здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою, мають усі права й обов'язки, визначені у Розділі VII цього Положення.

5.3. У разі звільнення з роботи особа втрачає право здобувати вищу освіту ступеня доктора філософії поза аспірантурою в Університеті та має право:

- продовжити свою підготовку для здобуття ступеня доктора філософії поза аспірантурою у вищому навчальному закладі (науковій установі), до якого особа зарахована на посаду науково-педагогічного чи наукового працівника (за умови прийняття відповідного рішення таким вищим навчальним закладом (науковою установою));

- вступити до аспірантури вищого навчального закладу (наукової установи) для здобуття відповідного ступеня заочною або заочною формою навчання і зарахування їй відповідних кредитів ЕКТС, здобутих поза аспірантурою.

5.4. Підготовка осіб, прикріплених до Університету з метою здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою, здійснюється відповідно до Розділу IV цього Положення.

5.5. Особи, які претендують на здобуття наукового ступеня доктора філософії, повинні мати вищу освіту і кваліфікацію спеціаліста або магістра.

5.6. Для зарахування на навчання поза аспірантурою науково-педагогічний чи науковий працівник не пізніше ніж за два місяці до початку вступної кампанії до аспірантури подає на відповідну кафедру Університету розгорнуту пропозицію, в якій міститься план дослідницької роботи та інформація про обсяг наукової роботи, необхідної для підготовки результатів проведених досліджень до захисту. Протягом місяця з дня надходження розгорнутої пропозиції кафедра заслуховує наукову доповідь претендента на зарахування на навчання поза аспірантурою і подає висновок кафедри на розгляд вченої ради інституту/факультету.

5.7. Для прикріплення до Університету з метою написання дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії здобувач подає:

- заяву на ім□я ректора Університету;
- список опублікованих наукових праць;
- копію диплома про вищу освіту (кваліфікація спеціаліста або магістра);
- копію додатка до диплома;
- копію паспорта;
- копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номеру;
- письмову характеристику передбачуваного наукового керівника за результатами співбесіди з науково-педагогічним чи науковим працівником;
- рішення кафедри та вченої ради інституту/факультету.

Копії паспорта, диплома про вищу освіту звіряються з оригіналами працівником Університету, відповідальним за прийом документів.

5.8. На підставі письмової характеристики передбачуваного наукового керівника, висновку кафедри, рішення вченої ради інституту/факультету ректор видає наказ про прикріplення здобувача і призначення наукового керівника. У випадку, якщо керівником призначається кандидат наук, рішення про це приймається Вченою радою Університету.

5.9. Прикріplення до Університету відбувається один раз на рік, подання документів – під час вступної кампанії до аспірантури, відповідно, наказ про зарахування оформлюється не пізніше 01 вересня.

VI. ПІДГОТОВКА ЗДОБУВАЧІВ СТУПЕНЯ ДОКТОРА НАУК У ДОКТОРАНТУРІ

6.1. З метою завершення роботи над науковими дослідженнями та оформлення їх результатів та/або для підготовки публікацій до захисту для здобуття ступеня доктора наук особа має право вступити до докторантурі Університету.

Протягом строку перебування в докторантурі докторант зобов'язаний захистити результати своїх наукових досягнень у вигляді дисертації або опублікованої монографії, або наукової доповіді за сукупністю статей, опублікованих у вітчизняних і міжнародних рецензованих фахових виданнях, перелік яких затверджується МОН України, у спеціалізованій вченій раді.

Здобувач ступеня доктора наук у дисертації (монографії, сукупності наукових робіт) повинен представити узагальнення самостійних досліджень стосовно актуальної наукової проблеми (групи проблем) у межах однієї або кількох галузей знань, результати яких забезпечують розв'язання важливої теоретичної або прикладної проблеми, мають загальномаціональне чи світове значення, є достовірними та пройшли широку апробацію.

Перебування в докторантурі не є обов'язковою умовою для подання наукових досягнень до спеціалізованої вченої ради та подального їх публічного захисту для здобуття ступеня доктора наук.

6.2. Атестація докторанта здійснюється постійно діючою спеціалізованою вченою радою з відповідної спеціальності, яка функціонує в Університеті, до якого зарахований докторант. Якщо в Університеті, до якого

зарахований докторант, не функціонує спеціалізована вчена рада з відповідної спеціальності, атестацію докторанта може здійснювати постійно діюча спеціалізована вчена рада з відповідної спеціальності іншого вищого навчального закладу (наукової установи) за клопотанням Університету, що здійснював підготовку здобувача вищої освіти ступеня доктора наук, або за заявою докторанта.

6.3. Відрахування та поновлення докторанта здійснюється за наявності заяви на ім'я ректора, погоджену науковим консультантом, завідувачем випускової кафедри, завідувачем аспірантури, докторантурі Університету, головою Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених Університету.

VII. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ АСПІРАНТІВ І ДОКТОРАНТІВ

7.1. Аспіранти і докторанти користуються правами здобувачів вищої освіти, визначеними Законом України «Про вищу освіту». З метою належного проведення наукових досліджень аспіранти та докторанти також мають право на:

- вільний доступ до всіх видів відкритої наукової інформації, наявної у вищих навчальних закладах (наукових установах), бібліотеках і державних архівах України;
- отримання методичного та змістового наукового керування (консультування) щодо власного дослідження від наукового керівника (консультанта), для аспірантів – на чіткий розподіл обов'язків між науковими керівниками у разі призначення Вченою радою Університету двох керівників;
- безпечні та нешкідливі умови для проведення наукових досліджень, забезпечення належно обладнаним місцем для наукової роботи;
- академічну мобільність згідно з Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. №579, та відповідним Положенням Університету. Здобувачам вищої освіти, які реалізують право на академічну мобільність, протягом навчання, стажування чи здійснення наукової діяльності в іншому вищому навчальному закладі (науковій установі) на території України чи поза її межами гарантується збереження місця навчання та виплата стипендії відповідно до зазначених положень. Такі особи не відраховуються зі складу здобувачів вищої освіти;
- академічну відпустку, зокрема за станом здоров'я (за наявності довідки або листка непрацездатності із зазначенням про необхідність тривалого лікування), за сімейними обставинами (при наявності документального підтвердження причин) – за умови відповідного рішення кафедри та вченої ради інституту/факультету), у зв'язку з вагітністю та пологами, для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, відповідно до законодавства.

Для своєчасного оформлення академічної відпустки аспірантом /докторантом подається: заява на ім'я ректора, погоджена науковим керівником/консультантом, завідувачем випускової кафедри, завідувачем аспірантури, докторантур; документ (запрошення, лікарняний лист, свідоцтво про народження дитини тощо) на підтвердження причини для надання академічної відпустки або переривання навчання. Максимальна тривалість академічної відпустки встановлюється до одного року. При необхідності тривалість академічної відпустки може бути подовжена ще на один рік (за рішенням Вченого ради Університету). Надання академічної відпустки оформлюється відповідним наказом ректора із зазначенням підстави надання відпустки та її терміну. За весь період навчання аспірант/докторант може скористатися правом на отримання академічної відпустки, як правило, один раз.

7.2. Аспіранти і докторанти повинні виконувати всі обов'язки здобувачів вищої освіти, передбачені Законом України «Про вищу освіту». З метою забезпечення належного проведення наукових досліджень аспіранти і докторанти також зобов'язані:

- дотримуватися морально-етичних норм і стандартів поведінки дослідників у відповідній галузі (професії), Кодексу корпоративної культури та Декларації про академічну добросердість Університету;
- виконувати індивідуальний план наукової роботи та систематично звітувати про його реалізації на засіданні кафедри Університету, яка уповноважена для цього Вченого радою та затвержується наказом ректора. Аспіранти та докторанти повинні двічі на рік звітуватися: проміжне звітування – у січні; основне, підсумкове звітування – у травні-червні. Результати останнього, які є підставою для переведення аспіранта/докторанта на наступний рік навчання, схвалюються вченого радою інституту/факультету та затверджуються відповідним наказом ректора;
- захистити в установленій строк свої наукові досягнення у вигляді дисертації (для аспірантів) та у вигляді дисертації або опублікованої монографії, чи за сукупністю опублікованих у вітчизняних і міжнародних рецензованих фахових виданнях статей (для докторантів) у спеціалізованій вченій раді.

7.3. Особа, яка раніше навчалася в аспірантурі чи докторантурі Університету за кошти місцевого бюджету і не захистилася або була відрахована з неї досрочно, має право на повторний вступ до аспірантури чи докторантурі за кошти місцевого бюджету лише за умови відшкодування коштів, витрачених на її підготовку, у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

7.4. Покладення Університетом на аспіранта чи докторанта обов'язків, не пов'язаних із виконанням відповідної освітньо-наукової (наукової) програми та підготовкою дисертації (монографії, статей), забороняється.

7.5. Аспіранти і докторанти мають право брати участь у конкурсах на отримання грантової підтримки наукових досліджень та стипендій, заснованих на честь видатних діячів науки, освіти, культури, громадських

діячів, а також заснованих Президентом України, Кабінетом Міністрів України, державними чи недержавними органами, підприємствами, установами чи організаціями.